

نگاهی به ۱۲ تعویض قلعه‌نویی در ۲۷۰ دقیقه جام جهانی

حمله با ترمزدستی

گزارش نیک

حمیدرضاعرب

خبرنگار

امیر قلعه‌نویی از آغاز رقابت‌ها تا پایان مرحله گروهی در سه مسابقه تیم ملی ۱۲ تعویض انجام داده است. تعویض‌هایی که هر کدام با هدفی واحد صورت گرفت اما در مجموع هیچ‌کدام نتوانستند ریتم و آهنگ کلی بازی ایران را به لحاظ هجومی دگرگون کنند و ساختار ذهنی بازیکنان که بر پایه حفظ نتیجه و دفاع بنا شده، در همه این تعویض‌ها کاملاً نمایان بوده است.

شاید این موضوع پیش از آنکه به کیفیت بازیکنان نیمکت‌نشین مربوط باشد به تفکری بازگردد که این روزها بر تیم ملی حاکم است. تفکری که پیش از هر چیز بر حفظ ساختار دفاعی و جلوگیری از گل خوردن استوار شده است.

در بازی نخست مقابل نیوزیلند نخستین تعویض در دقیقه ۴۶ انجام شد و مهدی قایدی به جای یوسفی وارد زمین شد. در دقیقه ۵۳ علی علیپور جای شهریار مغاللو را گرفت. در دقیقه ۶۵ احسان حاج‌صفی به جای قدوس به میدان آمد و در دقیقه ۸۰ نیز امیرحسین حسین‌زاده جای مهدی طارمی را گرفت. مقابل بلژیک نیز قلعه‌نویی در دقیقه ۴۶ علیرضا جهانبخش را به جای صالح حمدانی وارد زمین

کرد. در دقیقه ۶۶ میلاد محمدی جانشین حاج‌صفی شد. در دقیقه ۷۹ مغاللو به جای قدوس وارد زمین شد و در دقیقه ۸۵ حسین‌زاده جای عزت‌اللهی را گرفت. در دیدار با مصر نیز دقیقه ۴۶ صالح حمدانی به جای کنعانی‌زادگان به میدان آمد. در دقیقه ۶۷ مغاللو جای قدوس را گرفت و در دقیقه ۹۰ نیز جهانبخش جانشین محمد محبی شد.

سرور این تعویض‌ها یک نکته مهم را آشکار می‌کند. با وجود ورود مهره‌های هجومی‌تر اما شکل بازی تیم ملی تغییر محسوسی ندارد و ایران همچنان با همان الگوی قبلی بازی می‌کند؛ اول دفاع، بعد ضد حمله.

در شرایطی که بازیکنانی مانند مهدی قایدی مهدی ترابی امیرحسین حسین‌زاده و علی علیپور روی نیمکت حاضر بودند، بسیاری انتظار داشتند یکی از این بازیکنان وارد میدان شود تا در دقایق پایانی فشار بیشتری

سپس امید بستن به ضربات ایستگاهی، ارسال از جناحین یا استفاده از اشتباه حریف. حتی در مسابقه با نیوزیلند که ایران تمایل بیشتری به فوتبال رو به جلو داشت نیز اصل اساسی حفظ تعادل دفاعی بود.

همین مسأله نشان می‌دهد که تعویض‌ها پیش از آنکه برای تغییر جریان مسابقه انجام شوند در راستای حفظ ساختار تاکتیکی تیم بوده‌اند. بازیکنی که وارد زمین می‌شود باید خود را با سیستم شهریار مغاللو را گرفت. در دقیقه ۶۵ احسان حاج‌صفی به جای قدوس به میدان آمد و در دقیقه ۸۰ نیز امیرحسین حسین‌زاده جای مهدی طارمی را گرفت. مقابل بلژیک نیز قلعه‌نویی در دقیقه ۴۶ علیرضا جهانبخش را به جای صالح حمدانی وارد زمین

علیرضا جهانبخش سؤال‌های زیادی را ایجاد کرد. در شرایطی که بازیکنانی مانند مهدی قایدی، مهدی ترابی، امیرحسین حسین‌زاده و علی علیپور روی نیمکت حاضر بودند، بسیاری انتظار داشتند یکی از این بازیکنان وارد میدان شود تا در دقایق پایانی فشار بیشتری روی دروازه مصر ایجاد شود. اما قلعه‌نویی جهانبخش را انتخاب کرد.

این انتخاب را می‌توان از زاویه تفکر سرمربی تحلیل کرد. جهانبخش اگرچه از نظر آمادگی مسابقه شرایط ایده‌آلی نداشت اما بازیکنی باتجربه است. بازیکنی که وظایف دفاعی را نیز به خوبی می‌شناسد. در بازگشت به عقب منظم عمل می‌کند و احتمال اشتباه تاکتیکی او کمتر است. به نظر می‌رسد قلعه‌نویی در آن دقایق پیش از

آنکه به فکر خلق موقعیت باشد به حفظ تعادل تیم و کنترل دقایق پایانی فکرمی‌کرد. ورود مغاللو نیز در همین چهارچوب معنا پیدا می‌کند. مغاللو مهاجمی نیست که با سرعت یا دریل جریان مسابقه را تغییر دهد. او مهاجمی است که در محوطه جریمه خطرناک ظاهر می‌شود و البته بیشتر روی ارسال‌ها. ضربات ایستگاهی و توپ‌های دوم حساب باز می‌کند. بنابراین حتی تعویض‌های هجومی ایران نیز با کمترین میزان ریسک انجام شده است.

این نگاه محافظه‌کارانه حتی مقابل بلژیک ۱۰نفره نیز دیده شد. در آن میدان انتظار می‌رفت تیم ملی با حضور بازیکنان هجومی‌تر فشار بیشتری ایجاد کند اما در عمل همچنان منتظر تک‌موقعیت‌ها ماند. ایران کمتر با پاس‌های

عمقی یا حملات ترکیبی دفاع حریف را تحت فشار قرار داد و بیشتر روی ارسال‌ها و ضربات ایستگاهی برنامه داشت. این یعنی فلسفه فکری تیم ملی در تمام مسابقات تقریباً ثابت بوده است. البته نباید از عملکرد دفاعی تیم ملی به‌سادگی عبور کرد. ایران در این تورنمنت از نظر انسجام دفاعی نمره قبولی گرفته است. فاصله خطوط مناسب بوده و بازیکنان وظایف دفاعی خود را به‌خوبی انجام داده‌اند. اما در فوتبال امروز تنها دفاع کردن برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ کافی نیست.

تیم ملی در فاز هجومی هنوز نیازمند خلاقیت بیشتری است و نبود یک هافبک بازیساز و خلق ثبات شده حملات ایران اغلب قابل پیش‌بینی باشد. در بازی با مصر نیز محمد محبی

عکس: gettyimages

روی خط جام جهانی

حسن: فتوح مصدوم نمی‌شد صدرنشین می‌شدیم

حسام حسن، سرمربی تیم ملی مصر پس از پایان مسابقه در گفت‌وگو با شبکه «بی‌ان اسپورت» گفت: «خدا را شکر می‌کنم و این صعود را به مردم مصر و همه ملت‌های عرب تبریک می‌گویم. ما اینجا نماینده جهان عرب و قاره آفریقا هستیم. تنها به‌خاطر تفاضل گل و همچنین مصدومیت احمد فتوح از صدرنشینی در گروه بازماندیم.»

او ادامه داد: «تا پیش از مصدومیت فتوح، کنترل کامل مسابقه را در اختیار داشتیم و از نظر مالکیت و جریان بازی عملکرد بسیار خوبی ارائه کردیم. پس از خروج او شرایط برای ما دشوارتر شد، اما آنچه امروز به دست آوردیم یک دستاورد تاریخی است که پیش از این برای فوتبال مصر رقم نخورده بود. خوشحالیم که توانستیم دل هواداران‌مان را شاد کنیم. از همین حالا باید برای دیدار بعدی آماده شویم و با تمام توان برای آن مسابقه تلاش خواهیم کرد.»

سرمربی مصر در ادامه درباره وضعیت بازیکنان مصدوم گفت: «با فهرستی ۲۶نفره به این رقابت‌ها آمدیم. اکنون منتظر گزارش نهایی پزشکان درباره وضعیت محمد صلاح هستیم و باید تأکید کنم که خود او درخواست تعویض داد، چون احساس ناراحتی و مصدومیت داشت. همچنین منتظر مشخص شدن وضعیت احمد فتوح نیز هستیم. وضعیت دیگر در بازی بعدی مهین لاشین را به دلیل محرومیت ناشی از دریافت کارت‌های زرد در اختیار نخواهیم داشت.»

حسام حسن در پایان با ابراز اطمینان نسبت به توانایی بازیکنانش گفت: «در اختیار داشتن چنین بازیکنانی باعث آرامش خاطر من است. آنها جنگجو هستند و مسئولیت‌پذیری بالایی دارند و مطمئناً همیشه پاسخ اعتماد هواداران را خواهند داد. به هیچ وجه نگران مصدومیت‌ها و غیبت‌ها نیستیم. از همه می‌خواهم خوش‌بین باشند، چون در مسابقات قبلی هم با وجود غیبت‌های مهم توانستیم از مشکلات عبور کنیم. اگر قرار بود با هر مصدومیتی نگران شوم، هرگز شایستگی هدایت تیم ملی مصر را نداشتم.»

شویر: ۵ دقیقه آخر کشنده بود

مصطفی شویر پس از پایان مسابقه در گفت‌وگو با شبکه «بی‌ان اسپورتس» گفت: «به خانواده‌ام بابت تسکین مصر برابر ایران و قطعی شدن صعود به دور ۲۲ تیم جام جهانی تبریک می‌گویم.»

دروازه‌بان مصر درباره سختی‌های این مسابقه توضیح داد: «لحظات بسیار دشواری را پشت سر گذاشتیم، با اینکه نقاط قوت ایران را به‌خوبی بررسی کرده بودیم و می‌دانستیم با حریفی بسیار قدرتمند روبه‌رو هستیم، بویژه در توپ‌های هوایی اما پنج دقیقه پایانی بازی بسیار سخت و کشنده بود، چون حریف فشار هجومی زیادی وارد کرد. از طرفی ما از نتایج سایر تیم‌ها هم اطلاع نداشتیم و همین موضوع کار را دشوارتر کرده بود.»

شویر با ابراز رضایت از عملکرد مصر در مرحله گروهی گفت: «کاملاً از چیزی که به آن رسیده‌ایم بازنایح و عملکردی که در جام جهانی ارائه کرده‌ایم، راضی هستیم. برای رسیدن به این مرحله زحمت بسیاری کشیدیم و تلاش زیادی انجام دادیم. حالا صعود از جشن می‌گیریم، اما خیلی زود باید برای مسابقه بعدی آماده شویم.»

او درباره دیدار مرحله بعد مقابل استرالیا نیز گفت: «استرالیا تیم بسیار قدرتمندی است، نمایش خوبی داشته و بازیکنان شاخصی دارد. تلاش می‌کنیم برابر آنها عملکردی آبرومند ارائه کنیم و مسیرومان را در جام جهانی ادامه بدهیم.»

صابر: در دقایق آخر یک یار کمتر داشتیم

محمود صابر زنده تک‌گل مصر مقابل ایران گفت: «هرچه در توان داشتیم مقابل ایران ارائه کردیم. دوست داشتیم به‌عنوان صدرنشین گروه صعود کنیم، اما با این حال صعود از مرحله گروهی برای نخستین بار، دستاورد بسیار بزرگی است.»

او ادامه داد: «در دقایق پایانی بازی مقابل ایران، پس از مصدومیت احمد فتوح از ناحیه عضله هاسترینگ، با یک بازیکن کمتر بازی کردیم اما در نهایت توانستیم صعود کنیم و حالا برای گام بعدی آماده می‌شویم.»

زیزو: مبارک مردم مصر

زیزو که به‌عنوان یار جانشین مقابل ایران به زمین رفت و جای محمد صلاح ستاره فراعنه را گرفت، درباره صعود تیمش گفت: «این موفقیت را به مردم مصر تبریک می‌گویم: آنها شایسته این خوشحالی هستند. ما تمام توان خود را به کار گرفتیم و برای مردم جنگیدیم. خدا را شکر که توانستیم آنها را خوشحال کنیم و باعث افتخارشان شویم.»

او درباره دیدار با ایران عنوان کرد: «پیش از بازی درباره این مسابقه صحبت کرده بودیم و هدف‌مان کسب پیروزی بود اما در نهایت نتیجه‌ای رقم خورد که به سود ما تمام شد. توانستیم نتیجه مثبتی بگیریم و به شکلی صعود کنیم که هواداران به تیم ملی افتخار کنند.»

سستر تیم ملی مصر در پایان با اشاره به ادامه مسیر این تیم در جام جهانی گفت: «امشب این صعود از جشن می‌گیریم اما از فردا تمام تمرکزمان روی مسابقه بعدی خواهد بود تا بتوانیم روند خوب‌مان را ادامه بدهیم.»

تیم ملی با کمی خوش‌شانسی می‌توانست مصر را ببرد

عبداللهی: استقلال با از دست دادن رضاییان اشتباه بزرگی مرتکب شد

سؤال و جواب

فائزه زمانی

خبرنگار

عملکرد فنی تیم ملی مقابل مصر چطور بود، به نظر می‌رسد به‌رغم اینکه تیم به برد نیاز داشت اما از همان ابتدا برای مساوی به‌زمن رفته بود.

تیم ملی کمی دیر شروع به حمله کرد اما در کل، بازی منطقی ارائه داد. سه موقعیت خیلی خوب اواخر بازی هدر رفت که می‌توانست گل شود. من فکر می‌کنم تاکتیک تیم این بود که روی ضربات ایستگاهی یا ضدحمله‌ها گلزنی کند. تیم مقابل مصر خوب بازی کرد و اگر بخت با شاکردان قلعه‌نویی ما یار بود، قطعاً بازی را می‌بردند.

ساختار دفاعی تیم چطور، چه کسی روی گل ایران مقصر بود؟ ساختار دفاعی در صحنه گل اولی که وارد دروازه ایران شد، کمی متراکم و بهم ریخته بود اما در کل مدافعان ایران هم روز خوبی داشتند. نعمتی و خلیل‌زاده بازی خوبی ارائه دادند و حتی از اوت دستی‌های بلند نعمتی

هم می‌شد استفاده‌های بهتری کرد. فشار زیادی روی تیم مصر بود و به‌رغم اینکه با مساوی هم بالا می‌آمد اما آنها بیشتر از ایران ترسیده بودند. امیدوارم اتفاقات خوبی رقم بخورد و معادلات به نفع صعود ایران باشد.

می‌توانیم رضاییانی را که قلعه‌نویی تا لحظه آخر نمی‌خواست او را در لیست بگذارد، بهترین بازیکن ایران در این جام بدانیم؟

رضاییان یکی از با انگیزه‌ترین بازیکنان حال حاضر فوتبال ایران است. تنهایی تمرین کردن او این روزها به درخشش خورد و حیث شد که استقلال این بازیکن را از دست داد. تمام هم و غم او فوتبال است و با این سن و سال ستاره تیم ملی ایران در این رقابت‌ها بود. مدیران استقلال باید به هر نحوی بود، او را حفظ می‌کردند چراکه با مکافات و جنجال زیادی به استقلال آمد و

زحمات زیادی برای تیم کشید. او زمانی که از استقلال جدا شد هم دست از تلاش برنداشت و این قدر در فولاد خوب بازی داد اما به هرحال قلعه‌نویی را مجاب کرد تا او را در لیست قرار دهد. مدیران استقلال اشتباه کردند که این بازیکن را از دست دادند.

بسیاری از بازیکنان از جمله طارمی به‌رغم اینکه خسته شده بودند، تعویض نشدند و تعویض‌هایی هم که انجام شد کارساز نبودند. این موضوع را چطور می‌بینید؟

به هرحال کادرفنی تمام این موضوعات را زیر نظر دارد و با آنالیز تعویض می‌کنند. تیم ملی خوب بازی کرد و نمی‌شود ایراد گرفت. با شناختی که از مهدی طارمی دارم می‌دانم که او خیلی روی تیم سوار است و بازیکنان حرف‌شنوی زیادی از او دارند. مهدی خسته شده بود اما قلعه‌نویی نمی‌خواست وزن تیم

واقعیت این است که مصر با در نظر گرفتن صعودش از گروه در دقایق پایانی وا داده بود ضمن اینکه مصدومیت یک بازیکن و ده نفره شدنش در وقت‌های تلف شده نیز شرایط را مهیا ساخت تا برای گل دوم خیز برداریم اما سؤال بزرگ اینجاست که چرا تیم ایران این‌قدر دیر برای رسیدن به گل دوم اقدام کرد؟ گل مردود اعلام شده شجاع در دقیقه چهارم وقت تلف شده اتفاق افتاد و بعد از آن هم یکی دو موقعیت مهم گلزنی داشتیم که در دست رفت. نکته اینجاست که شاید اگر زودتر برای بردن خیز برمی‌داشتیم و دامنه حملات و تحت فشار قرار دادن مصر از لحاظ زمانی بیشتر و وسیع‌تر می‌شد باز هم موقعیت

را نایبده بگیریم یا کوچک بشماریم. بی‌حرف و حدیث می‌رسیدیم اما انکار قرار بود سرنوشت خودمان را به دست دیگران بسپاریم و چند ساعت در استرس و انتظار باشیم. به نظر می‌رسد کادرفنی تیم ملی و در رأس آن امیر قلعه‌نویی نباختن و صعود احتمالی با ۳ امتیاز را به بازی ریسکی و صعود با ۵ امتیاز به‌عنوان تیم دوم ترجیح داد اما کاش ریسک حملات را زودتر از دقیقه ۹۰ به جان می‌خریدیم و به نیروهای تهاجمی و خلاق‌تر بیشتر در این مسابقه میدان می‌دادیم. کاش فقط کمی شجاع‌تر بودیم اما به هر روی به‌خاطر این غفلت یا ناتوانی متصفانه نیست که رشادت بازیکنان را نایبده بگیریم یا کوچک بشماریم.